

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zakresem stosowania tego przepisu nie jest objęte świadczenie usług polegające na oferowaniu przez przedsiębiorstwo pracownikom bonów w ramach ustanowionego przez to przedsiębiorstwo programu, mającego na celu wyróżnienie i nagrodzenie najbardziej zasługujących na uznanie i osiągających najlepsze wyniki pracowników.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht/TB

(Sprawa C-646/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Rozwód – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 2 pkt 4 i art. 21 – Pojęcie „orzeczenia” – Uznanie w państwie członkowskim rozwiązania małżeństwa uzgodnionego między małżonkami i ogłoszonego przez urzędnika stanu cywilnego w innym państwie członkowskim – Kryterium pozwalające ustalić istnienie „orzeczenia”]

(2023/C 15/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht

Druga strona postępowania: TB

Przy udziale: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Sentencja

Artykuł 2 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000

należy interpretować – w szczególności dla celów stosowania art. 21 ust. 1 tego rozporządzenia – w ten sposób, że:

dokument rozwodowy sporządzony przez urzędnika stanu cywilnego państwa członkowskiego pochodzenia, zawierający porozumienie w sprawie rozvodu zawarte przez małżonków i potwierdzone przez nich przed tym urzędnikiem zgodnie z wymogami przewidzianymi w uregulowaniu tego państwa członkowskiego, stanowi „orzeczenie” w rozumieniu wspomnianego art. 2 pkt 4.

(¹) Dz.U. C 44 z 8. 2.2021.